

til at tage fat paa Arbejdet herinde. Jeg maa altsaa foreløbig stille mig afventende for at se, hvorledes Teori og Praksis komme til at svare til hinanden.

Til Socialdemokraterne har jeg ikke nogen Bemærkning at gøre efter de Udtalelser, der fremkom forleden Dag fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Vi ere i mange Henseender meget modsatte og maa vist endnu tage mangan Tørn sammen, og vi ville vist undertiden ogsaa komme til at trættes om, hvem der gør sine Sager bedst, ligesom i Fortiden; men naar vi paa visse Punkter kunne arbejde sammen, saa er jeg villig dertil, og det er det ærede Medlem og hans Partifæller jo ogsaa, og saa er der ingen Grund til at debattere i Dag, hvad vi have kæmpet om tidligere, vi faa sikkert nok at kæmpe om ogsaa i Fremtiden. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) er jo meget tapper. Han vil have Valgkandidater op i alle Valgkredse; og han talte om, at de havde skabt sig en ny Presse, og havde haft en meget fornøjelig Sommer; den var lidt besværlig, men morsom havde den været. Hvorledes det vil gaa Kandidaterne i alle Kredsene, ved jeg ikke, det ville ærede Medlemmer faa at se, men for saa vidt de komme, tage vi imod dem, og skulle se at faa dem ekspederede paa en passende Maade. Hvad angaar det ærede Medlems Presse, skal jeg ikke blande mig i den Ting, det har vist været en meget fornøjelig Sommer for det ærede Medlem og hans Presse, men billig tror jeg ikke, den har været. Det er nok muligt, at det ærede Medlems Kampagne i mange Henseender kunde bedømmes ved den ikke meget smukke, men gængse Talemaade: Det er ligemeget, hvad det koster, naar blot Tøsen morer sig. Det er nok muligt, jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at naar Kampagnen er forbi og Valget overstaaet næste Aar, ville mange af det ærede Medlems Tilhængere sige: morsomt var det, og fornøjeligt gik det til, men forbistret dyrt var det, mon ikke det samme Resultat kunde været naaet uden disse mange Penge. Men som sagt, det bliver det ærede Medlems egen Sag. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men naar det ærede Medlem spør-

ger mig, hvorledes jeg vil stille mig, hvis Ministeriet kommer ind og ikke har Fler-tal her i Tinget, saa vil jeg sige til det ærede Medlem: Lad os nu give Tid og se det an; jeg tror, vi komme herind med et større Tal end nu, og jeg vil først se det, før jeg vil tro det, at det skal lykkes det ærede Medlem at samle Fler-tal her i Tinget. Lad os bare vente, det haster jo ikke, og naar vi saa komme ind efter Valgene, tror jeg, at det ærede Medlem vil være langt lettere at forhandle med end i dette Øjeblik. Det ærede Medlem mener, at der ganske vist ikke er sket stor Skade nu, men at det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. Ja, det siger man jo, men man gaar dog ikke hen og kaster alle Brøde til, fordi der kan drukne et Barn i dem. Det vilde være en underlig Fremgangsmaade; skulde den følges bogstavelig, kunde man aldrig have et Ministerium, thi hvem kan garantere for, at ikke Ministeriet mod eller med sin Villie kunde foretage sig noget, der ikke var rigtigt, en vis Risiko maa der altid være ved at have et Ministerium, et Regi-mente i det hele taget. For saa vidt man da ikke er ren Anarkist og vil have, at det hele skal opløses i smaa Grupper, maa man finde sig i, at der er et Styre, og at dette Styre kan tage fejl. Men det ærede Medlem har i Virkeligheden ingen Grund til at sige, at dette Ministerium vil gøre noget af det, som det ærede Medlem paa-staar. Det ærede Medlem har overfor det ærede Medlem for Ribe (Busk) heller ikke kunnet føre noget Bevis i saa Henseende. De Citater, han fremførte, have ikke været rigtige. Det ærede Medlem har nævnt, at jeg skulde have sagt, at jeg har tabt min Tro o. s. v. til, at de militære Bevillinger kunde væsentlig nedsættes. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at citere overfor det ærede Medlem, hvad jeg har sagt, og det ærede Medlem tager fejl. Jeg har sagt: „Jeg har ikke nogen stor Tro til, at vi kunne naa en væsentlig Nedsættelse i de militære Udgifter, saa længe der ikke er blevet en Samvirken mellem Landene i Europa.“ Den Tro har jeg altid haft, det er ikke noget nyt, og derfor har jeg ogsaa altid støttet alt Arbejde ved de interparlamentariske Konferencer. Jeg tror ogsaa, at det er Vejen, ad hvilken vi skulle naa til,